

Lot gered als door vuur heen

We lezen Gen.13:5-18:

- ▲ “En ook Lot, die met Abram mede ging, had schapen en runderen en tenten. 6 Maar het land liet niet toe, dat zij tezamen bleven wonen, want hun have was talrijk, zodat zij niet tezamen konden wonen. 7 Daardoor ontstond er twist tussen de herders van Abrams vee en de herders van Lots vee. De Kanaänieten nu en de Perizzieten woonden toen in het land. 8 Dus zeide Abram tot Lot: Laat er toch geen twist zijn tussen mij en u, en tussen mijn herders en uw herders, want wij zijn mannen broeders. 9 Ligt het gehele land niet voor u open? Scheid u toch van mij af; hetzij naar links, dan ga ik rechts, hetzij naar rechts, dan ga ik links. 11 Dus koos Lot voor zich de gehele streek van de Jordaan, en Lot brak op naar het oosten; en zij scheidden van elkander. 12 Abram bleef wonen in het land Kanaän en Lot vestigde zich in de steden van de Streek, en sloeg zijn tenten op tot bij Sodom. 13 De mannen van Sodom nu waren zeer slecht land Kanaän en Lot vestigde zich in de steden van de Streek, en sloeg zijn tenten op tot bij Sodom. 14 En de Here zeide tot Abram, nadat Lot zich van hem gescheiden had: Sla toch uw ogen op, en zie van de plaats, waar gij zijt, naar het noorden, zuiden, oosten en westen, 15 Want het gehele land, dat gij ziet, zal Ik u en uw nageslacht voor altoos geven. 16 En Ik zal uw nageslacht maken als het stof der aarde, zodat, indien iemand het stof der aarde zou kunnen tellen, ook uw nageslacht te tellen zou zijn. 17 Sta op, doorwandel het land in zijn lengte en breedte, want u zal Ik het geven. 18 Daarna sloeg Abram zijn tenten op en ging wonen bij de terebinten van Mamre bij Hebron, en hij bouwde daar een altaar voor de Heere.”

Dan verder nog van hoofdstuk Gen. 18:16-25:

- ▲ “Toen vertrokken die mannen vandaar en zagen in de richting van Sodom; en Abraham ging met hen mede om hen uitgeleide te doen. 17 En de Here dacht: Zou Ik voor Abraham verbergen wat Ik ga doen? 18 Abraham immers zal voorzeker tot een groot en machtig volk worden en met hem zullen alle volken der aarde gezegend worden; 19 Want Ik heb hem gekend, opdat hij gebieden zou, dat zijn zonen en zijn huis na hem de weg des Heren zouden bewaren door gerechtigheid en recht te doen, opdat de Here aan Abraham vervulle wat de Heer tot hem gesproken heeft. 20 Daarop zeide de Here: Het geroep over Sodom en Gomorra is voorwaar te groot, en haar zonde is voorwaar zeer zwaar. 21 Ik wil nederdalen om te zien, of zij inderdaad gedaan hebben naar het geroep, dat tot Mij gekomen is, of niet; Ik wil het weten. 22 Toen wendden die mannen zich vandaar en gingen naar Sodom, maar Abraham bleef nog staan voor de Here. 23 En Abraham trad nader en zeide: Zult Gij dan de rechtvaardige met de goddeloze verdelgen? 24 Misschien zullen er vijftig rechtvaardigen in de stad zijn; zult Gij haar dan verdelgen, en aan de plaats geen vergiffenis schenken ter wille van de vijftig rechtvaardigen, die in haar zijn? 25 Het zij verre van U, aldus te handelen, de rechtvaardige te doden met de goddeloze, zodat de rechtvaardige zou zijn gelijk de goddeloze; verre zij het van U; zou de Rechter der ganse aarde geen recht doen?”

Gen 18 vers 32-33:

- ▲ “En hij zeide: De Here worde toch niet toornig, als ik nog eenmaal spreek; misschien worden er daar tien gevonden. En Hij zeide: Ik zal haar niet verwoesten ter wille van de tien. 33 Toen ging de Here weg, nadat Hij geëindigd had tot Abraham te spreken, en Abraham keerde naar zijn woonplaats terug.”

Gen 19:1-3:

- ▲ “En de twee engelen kwamen in de avond te Sodom. Lot zat in de poort van Sodom en toen Lot hen zag, stond hij op, ging hun tegemoet, boog zich neder met het aangezicht ter aarde, 2 En zeide: Zie toch, mijne heren, neemt toch uw intrek in het huis van uw knecht, overnacht en wast uw voeten, dan kunt gij morgenvroeg uws weegs gaan. Maar zij zeiden: Neen, wij zullen de nacht op het plein doorbrengen. 3 Toen hij echter sterk bij hen aandrong, namen zij bij hem hun intrek en kwamen in zijn huis; en hij bereidde voor hen een maaltijd en bakte ongezuurde koeken, en zij aten.”

En Vers 12-30:

- ▲ “Toen zeiden die mannen tot Lot: Wie hebt gij hier nog meer? Schoonzons, of uw zonen, uw dochters, of wie gij ook in de stad hebt, voer hen uit deze plaats, 13 Want wij gaan deze plaats verwoesten; want groot is het geroep over haar voor de Here; daarom heeft de Here ons gezonden om haar te verwoesten. 14 Toen ging Lot heen en sprak tot zijn schoonzons, die met zijn dochters zouden trouwen, en zeide: Staat op, verlaat deze plaats, want de Here gaat de stad verwoesten. Maar hij was in de ogen van zijn schoonzons als iemand die schertste. 15 Toen de dageraad gekomen was, drongen de engelen bij Lot op spoed aan en zeiden: Sta op, neem uw vrouw en uw beide dochters, die zich hier bevinden, opdat gij niet vanwege de ongerechtigheid der stad verdelgd wordt. En toen hij talmde, grepen de mannen hem en zijn vrouw en zijn beide dochters bij de hand, omdat de Here hem wilde sparen, en leidden hem uit en brachten hem buiten de stad. 17 En zodra zij hen naar buiten geleid hadden, zeide een van hen: Vlucht om uws levens wil; zie niet om, en sta nergens in de Streek stil; vlucht naar het gebergte, opdat gij niet verdelgd wordt. 18 En Lot zeide tot hen: Neen toch, mijn heer. 19 Zie toch, uw knecht heeft genade gevonden in uw ogen, en gij hebt mij een grote weldaad bewezen door mij in het leven te behouden, maar ik zal niet naar het gebergte kunnen ontkomen, zonder dat het onheil mij achterhaalt en ik sterf. 20 Zie toch, gindse stad is dicht genoeg bij om daarheen de wijk te nemen; zij is maar klein; laat mij toch daarheen vluchten; zij is immers klein? Dan zal ik in het leven blijven. 21 Toen zeide hij tot hem: Zie, ik zal u ook in dit opzicht ter wille zijn, dat ik de stad, waarvan gij gesproken hebt, niet zal omkeren. 22 Haast u, vlucht daarheen, want ik zal niets kunnen doen, voordat gij daar aangekomen zijt. 23 Daarom noemt men die stad Soar. De zon was over de aarde opgegaan, toen Lot te Soar aankwam. 24 Toen liet de Here zwavel en vuur op Sodom en Gomorra regenen, van de Here, uit de hemel; 25 En Hij keerde die steden om, benevens de gehele Streek, met al de inwoners der steden en het gewas van de aardbodem. 26 Maar zijn vrouw, die achter hem liep, zag om, en werd een zoutpilaar. 27 Toen Abraham zich vroeg in de morgen begaf naar de plaats, waar hij voor de Here gestaan had, 28 En uitzag in de richting van Sodom en Gomorra en het gehele land van de Streek, zag hij, en zie, de rook van de aarde steeg op als de rook van een smeltoven. 29 Toen God de steden der Streek verwoestte, gedacht God Abraham, en Hij leidde Lot uit het midden der omkering, toen Hij de steden waarin Lot gewoond had, omkeerde. 30 En Lot trok op uit Soar en vestigde zich met zijn beide dochters op het gebergte, want hij durfde niet in Soar te blijven, en hij ging wonen in een spelonk, hij met zijn beide dochters.”

Vervolgens de geschiedenis van die bloedschande, wat de dochters met hun vader uithaalden. Ze voerden hem dronken en ze liggen dan de ene avond en de andere avond bij hun vader. Dan worden ze zwanger en staat er in vers 36-38:

- “En de beide dochters van Lot werden zwanger van haar vader. 37 En de eerstgeborene baarde een zoon, en noemde hem Moab; hij is de vader van de tegenwoordige Moabieten. 38 Ook de jongste baarde een zoon, en noemde hem Ben-ammi; hij is de vader van de tegenwoordige Ammonieten. Zo eindigt de geschiedenis van Lot.”

Als we terugkeren naar Gen. 13, dan zou je kunnen zeggen, dat Abraham twee dingen overhield van zijn reis naar Egypte, die dingen gaven narigheid in zijn leven, narigheid in zijn tenten. Abraham raakt daarbij twee zaken kwijt, maar God is erbij aanwezig, en Hij grijpt in, en zorgt dat die uit zijn leven worden verbannen. De eerste narigheid die hij uit Egypte meevoerde, dat was Hagar, Hagar de Egyptische, je leest van haar in Gen.16:1-3:

- ♣ “Sarai nu, de vrouw van Abram, schonk hem geen kinderen, en zij had een Egyptische slavin, wier naam was Hagar. 2 En Sarai zeide tot Abram: Zie toch, de Here heeft mij niet vergund te baren; ga toch tot mijn slavin; misschien zal ik uit haar gebouwd worden. En Abram luisterde naar Sarai. 3 En Sarai, de vrouw van Abram, nam Hagar, de Egyptische, haar slavin, nadat Abram tien jaar in het land Kanaän gewoond had, en gaf haar aan haar man Abram tot vrouw.”

Tijdens dat verblijf in Egypte van Abraham, lees je dat Farao Abraham heel veel bezit gaf, heel veel vee, heel veel slaven en slavinnen. Abraham kwam rijk uit Egypte terug, daar hoorde ook deze Egyptische slavin Hagar bij. Hagar zelf die werd op een gegeven moment door Sarai, eigenlijk door ongeloof, gegeven aan Abraham. Zo kon Abraham bij Hagar een kind verwekken. Dat kind kwam er ook, namelijk Ismaël, maar dat gaf allerlei strijd en allerlei jaloezie, allerlei moeilijkheden in de tenten van Abraham. Er was elke dag twist en sprake van ruzie. Er was sprake van vijandschap, niet alleen tussen Sarai en Hagar, maar Hagar ging haar meesteres ook verachten, dat lees je in vers 4:

- ♣ “En hij ging tot Hagar en zij werd zwanger; toen zij zag, dat zij zwanger geworden was, was haar meesteres verachtelijk in haar ogen.”

Dat alles kwam tot een climax, natuurlijk tussen Sarai en Hagar, zowel als tussen beide kinderen, tussen Ismaël en Izaäk, dat lees je in hoofdstuk 21:9 en 10:

- ♣ “Toen zag Sara, dat de zoon van Hagar, de Egyptische, die zij Abraham gebaard had, spotte, 10 En zij zeide tot Abraham: Jaag die slavin met haar zoon weg, want de zoon van deze slavin zal niet erven met mijn zoon, met Isaak.”

Sarai stelt daarom voor: Jaag die slavin met haar zoon weg. De Heere zei: “Doe dat”. En zo zond hij Hager met haar zoon Ismaël weg. Zo werd hij bevrijd van die jaloezie, van die twist, die er jarenlang in zijn tenten geweest is, en wat allemaal een gevolg was van zijn reis naar Egypte.

Vaak in ons leven kan dat ook zo gaan. Als we bijvoorbeeld een misstap in ons leven begaan, dan houden we daar meestal wel wat aan over. Dat herstelt zich dan maar heel langzaam, het kan heel wat naweeën hebben. Het had ook heel wat naweeën voor Abraham, dat zie je hier. Het tweede wat Abraham in zijn leven achtervolgde, was het feit dat Abraham ook niet vroegtijdig afscheid genomen had van zijn neef Lot. Dat gaf de andere twist in zijn tenten, en wel met zijn neef Lot. Want zo lees je in hoofdstuk 13:5-7:

- ♣ “En ook Lot, die met Abram mede ging, had schapen en runderen en tenten. 6 Maar het land liet niet toe, dat zij tezamen bleven wonen, want hun have was talrijk, zodat zij niet tezamen konden wonen. 7 Daardoor ontstond er twist tussen de herders van Abrams vee en de herders van Lots vee.”

Die talrijke have die hadden ze ontvangen van Farao in Egypte. Nou dat heeft Abraham geweten, daar zat ook Hagar bij, wat toch heel wat narigheid gaf, dag in dag uit met zijn eigen vrouw en met

die kinderen die er geboren werden. Ook die schapen en die runderen, ezels en kamelen, dat gaf hem niet allemaal vreugde. Hij ontving dat niet alleen, ook Lot kwam rijk terug uit Egypte. Juist daardoor ontstond er twist tussen de herders van Abrahams vee en die herders van Lots vee. Ja rijkdom, aardse rijkdom. Het is wel bijzonder, dat hier het woord “rijk” voor de eerste keer in de Bijbel voorkomt. Abraham nu was zeer rijk aan vee, in hoofdstuk 13:2.

Wat is het probleem met rijkdom ? In het N.T. zegt Paulus in 1 Tim. 6:7:

- ▲ “Want wij hebben niets op de wereld medegebracht; wij kunnen er ook niets uit medenemen. 8 Als wij echter onderhoud en onderdak hebben, dan moet ons dat genoeg zijn. 9 Maar wie rijk willen zijn, vallen in verzoeking, in een strik, en in vele dwaze en schadelijke begeerten, die de mensen doen wegzinken in verderf en ondergang.”

Dat moeten we als gelovige en dat had Lot ook moeten leren. Je moet het ontvluchten. Uiteindelijk moest Lot het allemaal ontvluchten, zijn hart had er naar gehaakt, hij wilde rijk zijn. Hij keek aan wat voor ogen was, hij had moeten beseffen, dat wij niets op aarde hebben meegebracht en dat wij er ook niets uit kunnen meenemen.

Abraham heeft dat beseft in zijn leven. Hij heeft ook niet zijn oog op aardse rijkdom, maar op hemelse rijkdom gevestigd. Daarom zou je kunnen zeggen, dat Abraham uiteindelijk overwinnaar is. Hij is degene die de echte rijkdom in de toekomst ontvangt, een rijkdom die niet vergankelijk is, die niet vastzit aan dat aardse goud.

Lot is een beeld van degene die uiteindelijk niets overhoudt, omdat de Bijbel dat zegt, het is hout, hooi en stoppelen. Hij is het beeld van de gelovige die behouden wordt, als door vuur heen. Lot vergeet in zijn leven te verzamelen, wat in Gods ogen rijkdom is. Als hij dan uiteindelijk door het vuur wordt beproefd dan zal blijken, wat je hebt vergaard, waar je je hart op hebt gezet, daar waar je mee bezig bent geweest. Daarom kunnen we die hele geschiedenis ook als een waarschuwing voor ons leven zien. Abraham en Lot, de verschillen zijn enorm.

Vaak zien we dat in de Bijbel soms expres mensen die er geleefd hebben, naast elkaar zijn gezet, om ons te laten zien, waar ze in verschillen en dat wij daarvan zullen leren. Daarom zie je in de Bijbel Abel tegenover Kaïn staan, en later Mozes naast Aäron, of Saul naast David. Zo zie je steeds in de Bijbel mensen, die samen hebben geleefd in de zelfde omstandigheden, maar een totaal ander karakter hadden, een totaal ander geloof, een totaal ander denken, en een totaal andere levenswandel openbaarden.

Abraham wandelde uiteindelijk steeds door geloof. Lot steeds maar weer door hetgeen hij ziet en niet wat zijn geloofsoog ziet. Het lijkt wel of dat geloofsoog bij Lot zo vertroebeld is, of dat hij als het ware blind is. Bij Abraham zie je steeds, dat Abraham niet zo vast zit aan al die aardse rijkdom. Dat zie je ook in Genesis 13, dat hij vrijgevig is. Abraham zegt ook tegen Lot: “Neem jij maar wat je wilt, als jij het linker kiest, dan ga ik naar rechts, als jij rechts kiest dan ga ik naar links.” Abraham is vrijgevig, zit niet vast aan dingen van hier en nu, Lot wel. Lot is zo hebzuchtig als het maar kan, neemt ook gelijk de kans en krijgt wat voor ogen is.

Abraham kijkt op de geestelijke dingen, terwijl Lot bezig is met de vleselijke dingen. Abraham kijkt uit naar de stad waarvan God de bouwmeester is. Terwijl Lot nota bene gaat wonen in een stad, die door de mens is gebouwd, die uiteindelijk door God wordt verwoest. Abraham werd de vader van alle gelovigen, zegt Gods Woord. Hij is ook een voorbeeld hoe een gelovige dient te wandelen, en waar zijn wandel ook in dient uit te monden, namelijk de volmaaktheid. Hij werd zelfs de erfgenaam daardoor van heel deze wereld. Dat zegt Paulus in Rom.4:13:

- ▲ “Want niet door de wet had Abraham of zijn nageslacht de belofte, dat hij een erfgenaam der wereld zou zijn, maar door gerechtigheid des geloofs.

Dat was de winst van Abraham. Verder zie je in dit hoofdstuk, dat hij tot een vader van vele volken is gesteld, dat hij dus de erfgenaam is van heel de wereld. Lot daarentegen, is de vader – zou je kunnen zeggen – van gelovigen die alleen maar bezig zijn met het hier en nu, een beeld van de wereldse gelovige, omdat hij steeds bezig is met hier en nu, zich daardoor laat leiden, altijd maar weer de verkeerde keuzes maakt. Niet geleid door geloof, maar door hetgeen wat voor ogen is, wat hij ziet en uiteindelijk met lege handen staat, niets overhoudt. Gen. 19:30:

- ▲ “En Lot trok op uit Soar en vestigde zich met zijn beide dochters op het gebergte, want hij durfde niet in Soar te blijven, en hij ging wonen in een spelonk, hij met zijn beide dochters.”

Hij hield niets over, de gelovige die steeds maar de verkeerde keuze maakt. Daarom is de geschiedenis van Lot zo bijzonder tragisch, het is allemaal horizontaal in zijn leven en er is niets verticaals in zijn leven. We lezen nergens, dat Lot een altaar bouwt, dat Lot de Heere aanroept, dat Lot in zijn leven rekening houdt met wat God zegt, hoe God de dingen ziet. Nee hij maakt dat zelf wel uit. Hij dendert maar voort, in het hier en nu, net als de wereld om hem heen. Hij verschilt daarin niets van de ongelovige om hem heen. Daarom is het leven van Lot vol van waarschuwingen voor ons, en hopelijk zien we die waarschuwingen uit het leven van Lot.

Als je ziet naar de scheiding hier in Genesis 13, tussen Abraham en Lot, en je ziet naar de twist die ontstaat, tussen de herders van Abraham en Lot. Het is natuurlijk omdat die kudde moesten grazen, daardoor ontstonden de moeilijkheden. Maar voordat die twist onder die herders zover oploopt, en voordat de herdervorsten Abraham en Lot met elkaar gaan twisten, dan is daar Abraham, die een wijs besluit neemt. Want wat lees je, als die twist ontstaat, Gen 13:7-9:

- ▲ “Daardoor ontstond er twist tussen de herders van Abrams vee en de herders van Lots vee. De Kanaänieten nu en de Perizzieten woonden toen in het land. 8 Dus zeide Abram tot Lot: Laat er toch geen twist zijn tussen mij en u, en tussen mijn herders en uw herders, want wij zijn mannen broeders. 9 Ligt het gehele land niet voor u open? Scheid u toch van mij af; hetzij naar links, dan ga ik rechts, hetzij naar rechts, dan ga ik links.”

Onderlinge twist, strijd tussen broeders, dat is geen getuigenis, helemaal niet richting de Kanaänieten of de Perizzieten, die toen woonden in het land. Abraham vindt dat geen getuigenis en grijpt in. Het is ook geen getuigenis als broeders onderling ruzie maken.

Als je zo op onoverbrugbare punten stuit, en die zijn er wel eens, dan kun je maar beter zeggen, ga jij links dan ga ik rechts, of als jij rechts wil dan ga ik links. Het voorstel wat Abraham hier doet aan zijn neef Lot, is heel royaal, heel grootmoedig. Lot maakt daar volledig misbruik van, dan lees je in Gen 13:10:

- ▲ “Toen sloeg Lot zijn ogen op en zag, dat de gehele streek van de Jordaan rijk aan water was; voordat de Here Sodom en Gomorra verwoest had, was zij tot Soar toe als de hof des Heren, als het land Egypte. 11 Dus koos Lot voor zich de gehele streek van de Jordaan, en Lot brak op naar het oosten; en zij scheidden van elkander.”

Als je goed over het voorstel nadenkt en je ziet het verdere verloop, dan besef je dat het land, Lot eigenlijk helemaal niet toekwam. Dat land was bestemd voor Abraham. In plaats dat neef Lot zijn plaats kent en geen misbruik maakt van het royale aanbod van Abraham, zegt hij niet: “Ik ben maar

met je meegetrokken, Abraham, kies jij maar, dan neem ik wel het overige gedeelte, want het is allemaal het uwe.” Dat zegt hij niet, hij graait zelfzuchtig, zoals heel de wereld graait.

Tegenwoordig is dat populair, want de kranten staan daar tegenwoordig vol van, van die graai-cultuur, ook in Nederland. Dan kijken we maar naar een paar mensen die ergens aan de top staan en dat is heel breed in de samenleving, het is ik, ik, ik. En dat is nou Lot. Want zo staat er in vers 10: “Toen sloeg Lot zijn ogen op en zag.” Met andere woorden, hij koos te wandelen door zien, in plaats van te wandelen door geloof. Er was op dat moment geen lijn naar boven, niet in zijn hart een afvragen, wat zou de Heere willen, dat ik in dit geval zou moeten doen. Het was voor Lot ook onmogelijk bij Abraham te blijven, want Abraham wandelde wel degelijk door geloof. Die twee pasten helemaal niet bij elkaar.

Als je samen gaat, ook in het huwelijk, als twee te samengaan, zegt de Bijbel: “Hoe kunnen twee tezamen gaan, als zij het beide niet eens zijn? Zo is het in een huwelijk ook, als je samen gaat, dan dien je ook samen in het geloof te wandelen, zo niet dan gaat het zeker fout, dan kunnen die twee niet tezamen gaan.

Abraham en Lot waren het beide niet eens. Abraham wandelde door geloof, maar Lot was alleen maar bezig met het hier en nu, hij leefde alleen maar horizontaal. Abraham stond wel in het horizontale, maar leefde verticaal. Als je verticaal leeft, dan geeft dat in je leven een heel ander gezichtspunt. Want je ziet alle dingen steeds van bovenaf. Oh, je maakt wel eens fouten, Abraham keek ook wel eens horizontaal, dat zien we in Gen. 12, toen Abraham naar Egypte trok. Toen vergat hij de dingen verticaal te zien. Toen zag Abraham ook wat voor ogen was, in plaats van boven de dingen van God te verwachten. Hij zag wat voor ogen was en koos zelf. Maar hij had ervan geleerd.

Zo mogen ook wij leren van onze struikelingen in ons leven, dat we moeten leren te bedenken de dingen die boven zijn. Ons leven is in Christus verborgen, daar in die hemelse gewesten in God. We moeten leren het van bovenaf te zien. Als je verandert van gezichtspunt dan ga ja alles anders zien. Als je op vakantie bent en je bent in een dal, dan zie je de dingen heel anders. Maar als je dan gaat zien vanaf de bergtop en kijkt naar beneden in dat dal, dan zijn de dingen nietig en klein. Beneden in dat dal, dan zijn de dingen soms heel groot en belangrijk voor je ogen, zaken die voor de mens heel belangrijk zijn. Zo verander je van denken. Je gaat niet meer aards denken maar je gaat hemels denken, dan ga je ook automatisch anders wandelen. Dat verwacht de Heer ook van ons, zo voedt Hij ons op in geloof.

Maar Lot sloeg zijn ogen op en hij zag wat voor ogen was. Dat was het begin van zijn neerwaartse spiraal in zijn leven, wat uiteindelijk in een enorme schande eindigt. De ogen zijn volgens de Bijbel een poort, waardoor de verzoeking tot ons kan komen. Zo Johannes het zegt: Johannes zegt in: 1 Joh.2:16:

- ▲ “Want al wat in de wereld is: de begeerte des vlezes, de begeerte der ogen en een hovaardig leven, is niet uit de Vader, maar uit de wereld. En de wereld gaat voorbij en haar begeren, maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid.”

Die wereld vergaat en de wereld van Lot verging ook, maar hij werd gegrepen door wat in de wereld is. Hij hield met zijn hart zich bezig met het verkeerde in deze wereld. De wereld houdt zich bezig met de begeerte des vlezes, de begeerte der ogen en een hovaardig leven. Die ogen zijn als het ware de poorten van onze ziel, waardoor we de dingen waarnemen. Dat is het aardse waarnemen, waardoor je gegrepen kan worden. En dat vond plaats bij Lot. Daardoor wandelde hij niet door geloof. De begeerte werd uiteindelijk de oorzaak van zijn struikeling, Het gevolg was verdriet in zijn leven. Het is heel wonderlijk, wat hij ziet: “Toen sloeg Lot de ogen op en zag dat de gehele streek om de Jordaan, rijk aan water was.”

Voordat de Heere Sodom en Gomorra verwoest had, was zij als de hof des Heren, als het land Egypte. Dat is wel heel betekenisvol, er staat een bijzondere dubbeling in: als de hof des Heren, als het land Egypte. Voor het wereldse oog, voor Lots oog is die streek, als de hof des Heren. Maar voor het geestelijk oog is die hele streek, als het land Egypte, het beeld van de wereld. Egypte waar Abraham in Genesis 12 zich naar toe had gewend. Waar Abraham was gestruikeld.

Je ziet de beoordeling door ons als gelovige, kan soms heel anders zijn. Of je wandelt door geloof of je wandelt vleselijk door te zien. Abraham zou zeggen; als het land Egypte. Lot zou zeggen, als de hof ven Eden. Het ziet eruit als het paradijs. Zie je van boven af, zoals God het ziet, dan is het als het land Egypte. In vers 13 zie je hoe God ernaar kijkt. De mannen van Sodom en Gomorra waren zeer slecht en zondig ten opzichte van de Heere, dat was de situatie en dat merkte Lot niet op, toen hij daarvoor koos. Je moet oppassen voor datgene wat voor ogen is en voor datgene wat het oog begeert. Dat zag je al in het paradijs. Je leest in Gen.3:6:

- ♣ “En de vrouw **zag**, dat de boom goed was om van te eten, en dat hij een lust was **voor de ogen**, ja, dat de boom **begeerlijk** was om daardoor verstandig te worden, en zij nam van zijn vrucht en at, en zij gaf ook haar man, die bij haar was, en hij at.”

Daar heb je de ogen van 1 Joh.2:16, de begeerte der ogen. De vrouw zag en Lot zag. Eva zag dat de boom goed was om van te eten, dat de boom begeerlijk was. Daar heb je de begeerte om van die boom te eten, zij nam van de boom en at. Je ziet hier drie dingen, dat is ten eerste het zien, ten tweede die ogen en ten derde het nemen. Ook zie dat terug in de geschiedenis van Achan. Jericho is overwonnen, die muur van de stad is gevallen. Jozua heeft door de hand des Heren, de stad kunnen nemen. Maar niemand mag iets nemen van wat er gevonden kan worden in de stad Jericho, dat is Gods verbod. Maar Achan doet dat toch, en pleegt daardoor een misdrijf. Dan lees je de verklaring van Achan, waarom die heeft genomen, dat lees je in Jozua 7:20 en 21:

- ♣ “Ik zag bij de buit een mantel van Sinear, een mooi stuk, en tweehonderd sikkelen zilver en een staaf goud van vijftig sikkelen gewicht, en **uit begeerte** ernaar heb ik ze weggenomen; zie, ze zijn in mijn tent in de grond verborgen, en wel het zilver onderaan.”

Daar zie je het nemen. Het zelfde als in het paradijs bij Eva. Je ziet de begeerte der ogen en daarna het nemen. Zo is het ook in het leven van Lot, steeds die volgorde, hij ziet, hij begeert en hij neemt. Hoe voltrekt het zich dan in Lots leven, Gen.13:10 en 11:

- ♣ “Toen sloeg Lot zijn ogen op en zag, dat de gehele streek van de Jordaan rijk aan water was; voordat de Here Sodom en Gomorra verwoest had, was zij tot Soar toe als de hof des Heren, als het land Egypte. 11 Dus koos Lot voor zich de gehele streek van de Jordaan, en Lot brak op naar het oosten; en zij scheidden van elkander.”

Hier zie je het afglijden, in diverse stappen in Lots leven heel snel voltrekken. Die worden heel duidelijk gemarkeerd, in de eerste plaats: hij sloeg zijn ogen op en zag. In de tweede plaats: Lot koos voor de hele streek van Sodom. In de derde plaats: scheiden van de gelovige en de ongelovige, de wereldse gelovige. Hij sloeg zijn tenten op bij Sodom, daar blijft het niet bij, dat hij in de vlakte van Sodom ging wonen. In Genesis 14 kun je uit opmaken, dat hij daar ging wonen in Sodom, vers 12:

- ♣ “Ook namen zij Lot mede, de zoon van Abrams broeder, en zijn have, en trokken af; hij nu woonde te Sodom.”

Hij ging er zelfs niet alleen wonen, want hij kreeg ook nog een belangrijke rol daar in die stad, dat lees je in Gen.19:1:

- ♣ “En de twee engelen kwamen in de avond te Sodom. Lot zat in de poort van Sodom en toen Lot hen zag, stond hij op, ging hun tegemoet, boog zich neder met het aangezicht ter aarde.”

Het zitten in de poort wil altijd zeggen, dat je daar zit als oudste van de stad, dat je als het ware wethouder bent van de stad, een belangrijk figuur, een soort gezagsdrager, dat je je bezighoudt met het reilen en zeilen van de stad. Hij was in de politiek gegaan, hij behoorde bij de burgemeester en wethouders. Je kan verder opmaken, dat hij ook met zijn familie vast zat in Sodom, want die twee dochters, die zijn in ondertrouw met twee mannen van Sodom. Zo heeft hij allerlei familie banden gekregen. Dan zie je dat zo iemand heel snel afglijdt.

Dat zie je ook bij Demas (2 Tim.4:10) die kreeg de wereld lief. Lot is een beeld van de gelovige, die de wereld gelijkvormig is, dat je je in de wereld best wel thuis voelt, en daarnaast ook nog een beetje gelovig bent, eigenlijk van twee walletjes probeert te eten. Aan de ene kant gelovig zijn en aan de andere kant, ook met de wereld meedoet. Een klein vuur, een kleine beslissing in ons leven kan fatale gevolgen hebben. Een kleine afwijking op zee, ook als is het maar één of twee graden, uiteindelijk vaar je in je leven helemaal weg van de Heere. Hier met Lot zien we de verwijdering van Abraham, die steeds groter werd. Je houdt je op zo'n manier in je leven bezig met dingen, waar de Heere van gruwelt. Een klein vuur kan een heel bos in vuur en vlam zetten. Lot dacht, door zijn aardse ogen bezien, dat hij het goede koos en dat hem dat heel veel winst zou opleveren, maar uiteindelijk levert het hem niets op.

Vaak denkt de wereldse gelovige zo, en praat hij het vaak goed, dat hij best wel een opdracht heeft te vervullen in deze wereld. En dat hij daardoor ook bemoeienis moet hebben met de wereld, dat hij daar best wel een goede invloed op kan hebben. Zo praat hij wat krom is recht. Het is wel bijzonder dat Petrus ons daar een blik in geeft in zijn brief, op dat leven van Lot in Sodom. Daar lees je in Genesis niet zoveel over, maar Petrus geeft ons daar een beetje inzicht in: 2 Petr. 2:7-9:

- ♣ “Maar de rechtvaardige Lot, die zwaar te lijden had onder de losbandige wandel dier zedelozen, heeft behouden 8 - want deze rechtvaardige heeft, onder hen wonende, dag aan dag zijn rechtvaardige ziel gekweld door het zien en horen van hun tegen alle wet ingaande werken – 9 dan weet de Here de godvruchtigen uit de verzoeking te verlossen en de onrechtvaardigen te bewaren om hen op de dag des oordeels te straffen.”

De Heere heeft hem verlost uit de verzoeking, maar dat is waarin hij zichzelf begeven heeft. Wij denken misschien, in ons leven, dat we wel van twee walletje kunnen eten en denken een taak te kunnen hebben in deze wereld. Maar als je dat doet, dan is dat alleen maar een kwelling voor je ziel

en dat doe je dan echt zelf. Abraham heeft zich niet gekweld, hij ging niet wonen in Sodom, hij keek wel uit. Hij wist dat hij daar niet hoorde. Hij hield al dat soort zaken verre van zich. Lot ging wel in Sodom wonen en ging zich met Sodom bemoeien. Ondanks Lots kwelling, dag in dag uit, terwijl hij daar woonde en zwaar te leiden had om de losbandige wandel dier zedelozen. Hij zat nota bene in de poort, hij had een soort zeggenschap.

Wat heeft dat getuigenis van Lot hem opgeleverd? Hij stak misschien zo nu en dan zijn vinger op van; zo kan dat toch niet met die losbandigheid? Lezen we dat er één Sodomiet gered is uit het oordeel dat over Sodom en Gomorra kwam? Nee. Zelfs niet zijn twee schoonzons, die in ondertrouw waren met zijn twee dochters. Je leest in Gen.19:14:

- ♣ “Toen ging Lot heen en sprak tot zijn schoonzoons, die met zijn dochters zouden trouwen, en zeide: Staat op, verlaat deze plaats, want de Here gaat de stad verwoesten. Maar hij was in de ogen van zijn schoonzoons als iemand die schertste.”

Ze namen hem gewoon niet serieus. Ze hebben hem nooit serieus genomen. Daar in Sodom was dan wel een man, die rechtvaardig was, maar die namen ze niet al te serieus. Ze vonden dat die man schertste, dat hij onzin uitkraamde. Dus heel dat getuigenis van ons, in zulke omstandigheden is in feite waardeloos. Het is voor ons dan ook, dat wij wonen buiten de legerplaats, waar Christus is. Die schoonzoons hadden misschien geluisterd naar Abraham. Maar dan zou hij spreken naar Gods autoriteit. Maar van Lots autoriteit was niets over, ze dachten dat hij grappen maakte.

Sodom, in de Bijbel, is een beeld van verdorvenheid. Sodom was zeer slecht. De mannen deden wat slecht was in de ogen des Heren. Toen uiteindelijk dat oordeel kwam over Sodom, had dat een oorzaak, want dan lees je wat de Heere zegt tegen Abraham in Gen.18:20-21:

- ♣ “Daarop zeide de Here: Het geroep over Sodom en Gomorra is voorwaar te groot, en haar zonde is voorwaar zeer zwaar. 21 Ik wil nederdalen om te zien, of zij inderdaad gedaan hebben naar het geroep, dat tot Mij gekomen is, of niet; Ik wil het weten.”

Wat voor geroep? Het geroep in Genesis is altijd het geroep van een dode, het geroep van het bloed wat in de aardbodem druipt. Zo lees je dat ook, toen Kaïn zijn broer Abel vermoord had in het veld, dat het bloed riep tot God. Hier wordt een beetje verklaard, welke zonde van sodomie er in Sodom heerste. Het zat vast ook aan het vermoorden van mensen. Het zat vast aan seksualiteit, maar ook aan het ombrengen van mensen als offer. Het zat vast aan afgoderij en afgodendienst, zoals offers van mensen altijd hebben vast gezeten aan afgoderij.

Dát bloed dat riep tot de Heere en de Heer zei: “Ik ga nederdalen en ik wil weten of dat waar is.” Er was nog wel wat meer in Sodom aan de hand, ze hadden ook gemeenschap met engelen. Zo ook die twee engelen, die daar waren bij Lot in hoofdstuk 19, ze wilden ook dat ze uitgeleverd werden door Lot, zodat ze gemeenschap met die twee engelen zouden hebben. Judas en Petrus geven ons daar nog meer informatie over, dat ze dezelfde zonde wilden bedrijven, zoals er bedreven is vlak voor de zondvloed, tussen engelen en mensen.

Wat toch wel betekenisvol is, als we bij Lot blijven, is dat Sodom Lot niet uitwierp. Als Lot echt zijn mond had opgedaan en echt zijn getuigenis kracht had bijgezet, dan had Sodom tegen Lot gezegd: “Jij blijft hier niet in de poort zitten, eruit jij, wegwezen jij.” Dat is heel betekenisvol in de houding van Lot. Lot deed water bij de wijn, Lot gedoogde, maar daar had hij het o zo moeilijk mee, want hij kwelde daardoor elke dag zijn ziel. Ja, hij had zwaar te lijden, over het zien en het

horen wat ze daar allemaal deden in die stad, toch leefde hij te midden van al die gruwelen. Je zou kunnen zeggen, dat het Godsgeloof, daar langzaam aan ten onder ging, dat Lots geloof langzaam verstikte in die wereld. Het verstikte daar in rijkdom, waar zijn hart zo naar uit ging.

Die rijkdom, die we lezen bij de apostel Paulus in Tim. 6:9-10. Als je daar je hart op zet, dat je dan jezelf met vele smarten doorboort. Nou, Lot heeft zich met vele smarten doorboord, met al dat zien, al dat horen, dag aan dag. Dat zijn die doornen en distels, die zomaar in ons leven kunnen komen, dat ze ons geloof verstikken. De Heere Jezus zegt, en dat gaat over dat zaad in Luk.8:14:

- ♣ “Wat in de dorens viel, dat zijn zij, die het gehoord hebben; en gaandeweg worden zij door

zorgen en rijkdom en lusten des levens verstikt en zij brengen het niet tot vrucht.”

Die begeerte der ogen, die begeerte des vlezes, die hovaardigheid de levens. Belangrijk willen zijn. Lot zat nota bene in de poort. Lot was wel rechtvaardig, maar hij bracht geen rechtvaardige werken voort. Het verstikte allemaal in zijn leven, het kwam bij hem niet tot vrucht. Die doornen en distels in je leven, die leiden het zo tot verbranding aan toe, volgens Hebr.6:7 en 8:

- ▲ “Want de grond, die de regen, welke er telkens op valt, indrinkt en gewas voortbrengt, geschikt voor hen, ter wille van wie hij ook bewerkt wordt, ontvangt zegen van God; 8 doch als hij doornen en distelen draagt, is hij ondeugdelijk en niet ver van de vervloeking, die uitloopt op verbranding.”

Ja dat gebeurt er in Lots leven, het bracht alleen maar doornen en distels voort. Rijkdom, lusten des levens, begeerte der ogen, alles wat de wereld begeert, dat begeerde Lot in zijn leven ook. Hij werd daarom ondeugdelijk, niet ver van vervloeking, het was bijna zo ver in Lots leven in Sodom. Hij woonde daar waar de Heere niet woonde. Het bijzondere is in die geschiedenis, dat dan de Heere op bezoek komt bij Abraham. De Heere komt in Abrahams tent, daar is Hij nota bene in Abrahams huis.

Als de Heere met Abraham gesproken heeft, gaat Hij weer weg. Je ziet dat alleen twee engelen naar Sodom gaan. De Heere gaat de poorten van Sodom niet in. De twee engelen gaan daar alleen naar binnen. De Heere kan niet vertoeven waar Lot woont. De Heere kan ook niet wonen in ons leven, als wij alleen maar leven in deze wereld, als wij die wereld liefhebben en daar onze tenten opslaan. Het is zelfs zo, dat die twee engelen in Sodom aankomen, en Lot daar in die poort zien zitten, dan lees je in Gen.19:1-3:

- ▲ “En de twee engelen kwamen in de avond te Sodom. Lot zat in de poort van Sodom en toen Lot hen zag, stond hij op, ging hun tegemoet, boog zich neder met het aangezicht ter aarde, 2 En zeide: Zie toch, mijne heren, neemt toch uw intrek in het huis van uw knecht, overnacht en wast uw voeten, dan kunt gij morgenvroeg uws weegs gaan. Maar zij zeiden: Neen, wij zullen de nacht op het plein doorbrengen. 3 Toen hij echter sterk bij hen aandrong, namen zij bij hem hun intrek en kwamen in zijn huis.”

Ja de Heere was overdag bij Abraham, maar het is hier avond. De nacht is al over Lots leven gevallen. Lot nodigde de twee engelen uit om intrek te nemen in zijn huis, maar zij weigerden in eerste instantie om het huis van Lot binnen te gaan. Die engelen zijn daar niet thuis, de Heere is er niet thuis en Gods dienaren ook niet. Na sterk aandringen van Lot, gingen zij in Lots huis. Dan openbaren die engelen de verwoesting van de stad, dan zeggen ze in vers 12-14:

- ▲ “Toen zeiden die mannen tot Lot: Wie hebt gij hier nog meer? Schoonzons, of uw zonen, uw dochters, of wie gij ook in de stad hebt, voer hen uit deze plaats, 13 Want wij gaan deze plaats verwoesten; want groot is het geroep over haar voor de Here; daarom heeft de Here ons gezonden om haar te verwoesten. 14 Toen ging Lot heen en sprak tot zijn schoonzons, die met zijn dochters zouden trouwen, en zeide: Staat op, verlaat deze plaats, want de Here gaat de stad verwoesten. Maar hij was in de ogen van zijn schoonzons als iemand die schertste.”

Je ziet aan heel Lots gedrag, waar Lots hart ligt, want Lots hart ligt in die stad. Hij zoekt die schoonzons ook op, maar die luisteren niet, die hebben hem nooit serieus genomen, in vers 16 staat:

- ♣ “En toen hij talmde, grepen de mannen hem en zijn vrouw en zijn beide dochters bij de hand, omdat de Here hem wilde sparen, en leidden hem uit en brachten hem buiten de stad.”

Een hart verraadt altijd waar we mee bezig zijn, waar ons hart ligt, ja dat zijn de dingen waar we ons leven mee vullen. Waar is ons hart mee bezig, met deze aarde of met de hemelse dingen? Lot kon maar moeilijk afscheid nemen van Sodom en alles waar hij daar bezat. Die bevrijding van Lot is een wonderlijke openbaring van Gods zorg voor degene die Hem toebehoren, ook zijn ze nog zo afgeweken. De Heere zegt in vers 22:

- ♣ “Haast u, vlucht daarheen, want ik zal niets kunnen doen, voordat gij daar aangekomen zijt.”

De Heere kan zich niet verloochenen, zegt Paulus in 2 Tim.2:12-13:

- ♣ “Indien wij volharden, zullen wij ook met Hem als koningen heersen; indien wij Hem zullen verloochenen, zal ook Hij ons verloochenen; 13 indien wij ontrouw zijn, Hij blijft getrouw, want Zichzelf verloochenen kan Hij niet.”

Dat is het geval met Lot, hij volhardde niet, daarom zal hij niet met de Heere als koning kunnen heersen. Hij verloochende de Heere in Sodom. Daarom zal de Heere ook Lot verloochenen. Indien wij ontrouw zijn, dat was Lot, Hij blijft getrouw, want Zichzelf verloochenen kan Hij niet. Zo werd Lot gered als door vuur heen. Lot werd gered, doordat hij aan de ene kant toch een rechtvaardige was en omdat Abraham zo voor hem pleitte. Abraham zie je pleiten voor Lot bij de Heere. Gen.18:22-24:

- ♣ “Toen wendden die mannen zich vandaar en gingen naar Sodom, maar Abraham bleef nog staan voor de Here. 23 En Abraham trad nader en zeide: Zult Gij dan de rechtvaardige met de goddeloze verdelgen? 24 Misschien zullen er vijftig rechtvaardigen in de stad zijn; zult Gij haar dan verdelgen, en aan de plaats geen vergiffenis schenken ter wille van de vijftig rechtvaardigen, die in haar zijn?”

Dat begint bij 50, maar hij maakt er 40 van, dan 30 dan 20 dan 10. Het waren er geen 10, het was er maar één. Zijn eigen vrouw die keek om en werd een zoutpilaar. Die twee dochters die waren zo verdorven, die waren opgegroeid in die stad Sodom. Ze waren net zo verdorven als de rest. Dat zie je aan de bloedschande, dat zie je als ze hun vader dronken maken en hij bij hen een kind verwekt, Amon en Moab.

Abraham is een type van Christus, Abraham die pleit voor Lot, zoals Christus voor ons pleit, dat is heel bijzonder. Abraham is ook degene die Lot soms uit de moeilijkheden helpt. Hij bevrijdt Lot, als Lot wordt weggevoerd door drie koningen Gen.14:11 en 12:

- ♣ “En zij namen al de have van Sodom en Gomorra en al hun voedsel en trokken af. 12 Ook namen zij Lot mede, de zoon van Abrams broeder, en zijn have, en trokken af; hij nu woonde te Sodom.”

Ze hebben Lot meegenomen, toen deze vreemde koningen Sodom en Gomorra innamen en alles wat er in die steden te vinden was, meenamen. Zo verloor ook Lot alles wat hij had. Omdat ze Lot meegenomen hadden, bewapende Abraham zich, en ging achter die koningen aan, en overwint ze en bevrijdt zijn neef Lot. Heeft Lot ervan geleerd? Nee hij trekt gewoon weer naar Sodom terug en gaat er weer wonen en bouwt weer heel zijn bezit op. Hij is ongelooflijk hardleers.

Dat zijn nu de instrumenten van onze Heiland, het zwaard, het zwaard wat ook Abraham hanteerde. Het zwaard is een beeld van het Woord van God. De Heere bevrijdt Lot uit Sodom, omdat de Heere ziet op Abraham, daarom lees je in hoofdstuk 19:29:

- ♣ “Toen God de steden der Streek verwoestte, gedacht God Abraham, en Hij leidde Lot uit het midden der omkering, toen Hij de steden waarin Lot gewoond had, omkeerde.”

Ja er staat, hoe God gedacht aan Abraham, er staat niet God gedacht Lot. Ter wille van Abraham leidde Hij Lot uit. Lot verliest alles wat hij had, hij verloor zijn bezit, zijn vrouw, hij verloor zijn twee schoonzons, die omkwamen ondanks dat hij ze waarschuwde. Hij verloor zijn twee dochters ook en hij moest aankijken tegen zijn kleinkinderen, die in bloedschuld waren verwekt. Eerst vlucht hij nog naar Soar, wat eigenlijk behoorde bij dezelfde verderfelijke streek, eigenlijk behoorde Soar ook bij Sodom en Gomorra . Hij zei het is maar klein, maar het was eigenlijk hetzelfde, een soort klein-sodom. Hij wil eigenlijk doorgaan in zijn hart met de zonde die hij bedreven had in Sodom. Hij veranderde geen spier. Toch als hij in Soar woont, dan durft hij daar niet te blijven, hij dacht wat mij in Sodom is overkomen, kan mij ook hier in Soar overkomen. Lot is het type van een gelovige, die wereldgelijkvormig geworden is, die de wereld lief heeft, die alleen maar bezig is met aardse dingen in plaats van hemelse dingen. Wat de mens zaait zal hij ook oogsten. Wij eindigen met wat er staat in 1 Kor.3:10-23:

- ♣ “Naar de genade Gods, die mij gegeven is, heb ik als een kundig bouwmeester het fundament gelegd, waarop een ander voortbouwt. Maar ieder zie wel toe, hoe hij daarop bouwt. 11 Want een ander fundament, dan dat er ligt, namelijk Jezus Christus, kan niemand leggen. 12 Is er iemand, die op dit fundament bouwt met goud, zilver, kostbaar gesteente, hout, hooi, of stro, 13 ieders werk zal aan het licht komen. Want de dag zal het doen blijken, omdat hij met vuur verschijnt, en hoedanig ieders werk is, dat zal het vuur uitmaken. 14 Indien het werk, dat hij erop gebouwd heeft, standhoudt, zal hij loon ontvangen, 15 maar indien iemands werk verbrandt, zal hij schade lijden, doch hij zelf zal gered worden, maar als door vuur heen. 16 Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont? 17 Zo iemand Gods tempel schendt, God zal hem schenden. Want de tempel Gods, en dat zijt gij, is heilig! 18 Laat niemand zichzelf misleiden! Indien iemand onder u meent wijs te zijn in deze tijd, hij worde dwaas, om wijs te worden. 19 Want de wijsheid dezer wereld is dwaasheid voor God. Want er staat geschreven: Die de wijzen vangt in hun sluwheid; 20 en elders: De Here weet, dat de overleggingen der wijzen vruchteloos zijn. 21 Daarom, niemand beroeme zich op mensen; alles is immers het uwe: 22 hetzij Paulus, Apollos of Kefas, hetzij wereld, leven of dood, hetzij heden of toekomst, het is alles het uwe; doch gij zijt van Christus, en Christus is van God.”

AMEN

Opgemaakt door broeder Wieb Rodenhuis naar een Bijbelstudie van Denijs van Zuijlekom
Januari 2019